

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení, konaném dne 27. srpna 2019 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Boučka a přísedících Mgr. Kateřiny Voráčové a Květy Knoflíčkové,

takto:

Obžalovaný

■■■■ ■■■■

nar. ■■■■, nezaměstnaný, trvale bytem ■■■■ ■■■■ ■■■■ ■■■■ (ohlašovna pobytu ■■■■ ■■■■) fakticky se zdržující na adrese ■■■■ ■■■■,

se podle § 226 písm.a) trestního řádu **zprošťuje** obžaloby pro skutek, že

v přesně nezjištěné době přibližně od prosince 2014 do dne 4. 4. 2015 v místě svého bydliště v ■■■■ ■■■■ ■■■■ č. ■■■■ opakovaně, v přesně nezjištěném počtu případů, v době, kdy u něj byla na návštěvě jeho vnučka ■■■■ ■■■■ nar. ■■■■, jí za účelem vlastního sexuálního uspokojení zasouval ruku pod kalhotky a hladil jí na přirození, přičemž k takovému jednání zneužil toho, že nezl. ■■■■ ■■■■ z něj na základě jeho předchozího agresivního chování měla strach, nastal u ní útlum motorické, verbální i jiné vnější obranné aktivity, takže nebyla schopna klást mu odpor a s ohledem na svůj nízký věk ani nechápala význam a smysl takového jednání,

a dále se podle § 226 písm. b) trestního řádu **zprošťuje** obžaloby pro skutek, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. Jiřina Pavlovičová

dne 5. 4. 2015 v místě svého bydliště v [REDAKT] [REDAKT] [REDAKT] č. [REDAKT] kdy u něj byla na návštěvě jeho vnučka [REDAKT] [REDAKT] nar. [REDAKT], při koupeli poškozené jí za účelem vlastního sexuálního uspokojení hladil na přirození, přičemž k takovému jednání zneužil toho, že nezletilá [REDAKT] [REDAKT] z něj na základě jeho předchozího agresivního chování měla strach, nastal u ní útlum motorické, verbální i jiné vnější obranné aktivity, takže nebyla schopna klást mu odpor a s ohledem na svůj nízký věk ani nechápala význam a smysl takového jednání,

čímž měl spáchat

pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená nezletilá [REDAKT] [REDAKT] nar. [REDAKT], bytem [REDAKT] [REDAKT] [REDAKT] odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Úvodem je třeba říci, že Krajský soud v Plzni v této věci již opakovaně rozhodl, a to rozsudky ze dne 14. 12. 2016, 29. 8. 2017 a 26. 3. 2018. Obžalovaného vždy uznal vinným a uložil mu trest odnětí svobody v trvání tří roků s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu tří let. Rozhodnutími Vrchního soudu v Praze však byly tyto rozsudky vždy zrušeny a věc byla vrácena soudu krajskému k novému projednání a rozhodnutí. Posledním takovým rozhodnutím ze dne 4. 9. 2018 byla věc k novému projednání a rozhodnutí přikázána jinému senátu Krajského soudu v Plzni. Vrchní soud v Praze opakovaně vytýkal několik pochybení. V první řadě šlo o rozsah dokazování, kdy ukládal soudu prvního stupně jeho rozsáhlé doplnění, především o výsledky svědků. těmto pokynům soud prvního stupně dostal. Dále mu bylo vytýkáno, že nerespektoval požadavky na strukturu odůvodnění rozsudku, nehodnotil správně důkazy, faktická skutková zjištění nahrazoval domněnkami. Co je ale pro další řízení nejpodstatnější je požadavek Vrchního soudu v Praze na striktní vymezení skutku s ohledem na četnost dílčích útoků (alespoň minimální počet) a jejich přesné časové zařazení.
2. Z důkazů, provedených v hlavním líčení, bylo nepochybně zjištěno, že poškozená [REDAKT] [REDAKT] pobývala v období od prosince 2014 do 6. 4. 2015 poměrně pravidelně o víkendech u obžalovaného a jeho bývalé manželky, svědkyně [REDAKT] [REDAKT]. Dne 7. 4. 2015 podala matka nezletilé, společně se svědkyní [REDAKT] [REDAKT] trestní oznámení na obžalovaného pro podezření ze sexuálního zneužívání nezletilé [REDAKT] [REDAKT]. Obě svědkyně tak učinily na podkladě informací od manželky obžalovaného, která měla vidět obžalovaného, jak sahá poškozené pod deku.
3. Obžalovaný od počátku řízení svou vinu popíral. Na svou obhajobu uvedl, že péče o vnučky spočívala především na něm. Jeho bývalá manželka byla závislá na množství léků a v podstatě stále spala. Obžalovaný se o vnučky staral, vařil jim a podobně. O velikonočních 20 [REDAKT] musel zajistit i jejich koupání, neboť manželka si narazila kostřč a nemohla se hýbat. Proto vnučky umyl, včetně přirození. Ony se samy umýt neuměly. Jinak důsledně popřel, že by se kdy poškozené dotýkal mimo mytí na intimních místech. Nikdy se vůči ní nedopustil sexuálně závadného jednání. Vnučky ho měly rády. Připustil, že na ně občas zakřičel. V posledním hlavním líčení pak doplnil, že s poškozenou se nadále stýká. Ta je nyní v péči jejího otce a jeho syna. Společně jej navštěvují v jeho bydlišti.
4. Stěžejním důkazem je pochopitelně výpověď nezletilé poškozené. Ta byla vyslechnuta v přípravném řízení, o její výpovědi byl pořízen videozáznam. Pokud jde o samotný průběh

výslechu, s ohledem na věk poškozené byl veden formou dotazů. Poškozené tak uvedla, že jednou jí dědeček z [REDAKCE] šahal mezi nohy. Bylo jí [REDAKCE] Bylo to vždycky, když tam přijela. S babičkou se vídá, protože ona to neví, že jí tam šahal mezi nohy. Stávalo se to v obejváku a v koupelně. V koupelně, když se koupali. Když na ni děda sahal, měla na sobě oblečení (nakreslila tričko, kalhoty). Děda měl taky oblečení, už si to nepamatuje jaký. Ptala se, jestli se to nedělá, a on řekl, že se to prej dělá. Nelíbilo se jí to. To mu řekla. Ale on to pořád dělal. Bylo to přes oblečení. Jak na ni sahal. Nechtěla na panence nejdříve ukazovat, pak ale ukázala, že jí sahal do rozkroku. Pak se zatvářil divně. V obýváku to bylo na gauči. V té koupelně jí tam šahal, když si to už umyla. On tam přišel a když se nikdo nekoukal, tak jí tam prostě šahl. Dědu svlečeného neviděla. Řekla o tom mámě a [REDAKCE] to slyšela a táta to slyšel. Dřív to neřekla, protože měla strach, co děda řek, že se to vážně stane, že jestli to řekne, tak ji prej zabije. Věřila tomu. Mamince řekla, že jí děda šahal mezi... Když se to stalo, tak chodila do školky. K dotazu dále ukázala polohu, k níž mělo dojít k jednání na gauči, posadila panenku dědečka a přes jeho nohy panenku holčičky. V té koupelně už si to nepamatuje. Když na ní sahal, tak to s ní nedělalo vůbec nic.

5. Nedílnou součástí výpovědi poškozené je i znalecký posudek z oboru psychologie, zabývající se její věrohodností. Z jeho závěrů vyplývá, že obecná věrohodnost je mírně snížena, specifická věrohodnost je dobře přijatelná s ohledem na věk dítěte. V době vyšetření měla k obžalovanému vyhraněné negativní vazby, má jej spojeného s nebezpečím, ohrožením, úzkostí.
6. Z výpovědi poškozené je patrné, že je velmi obecná co do konkretizace jednání obžalovaného. Hovoří o tom, že na ní obžalovaný sahal vždycky, když tam přijela. To je ovšem maximum toho, co dokáže konkrétně uvést. V podstatě časově nezařazuje ani poslední událost z velikonoc 20 [REDAKCE] Pokud jde o místo, kde se tak dělo, uvádí jednak obývací, jednak koupelnu, přičemž ale tato místa nepřirazuje ke konkrétním datům, kdy se tak mělo stát.
7. Prvotní vyjádření poškozené [REDAKCE] k případnému pohlavnímu zneužívání ze strany obžalovaného bylo zachyceno v lékařské zprávě ze dne [REDAKCE] 2015 (čl. 236), kdy sdělila na dotaz lékařky, že tento víkend na ní sahal děda poprvé, a to při koupání.
8. Další zprostředkované informace byly zjištěny z výpovědi matky poškozené, svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] Ta vypověděla, že se o zneužívání dcery dozvěděla od své švagrové, svědkyně [REDAKCE] Když se přímo zeptala poškozené, ta jí uvedla, že jí děda sahal mezi nohy. neříkala, kolikrát se tak stalo a svědkyně se jí na to ani neptala.
9. Svědkyně [REDAKCE] sdělila opět pouze zprostředkované informace, které měla od své matky, svědkyně [REDAKCE] – [REDAKCE] Od ní se dozvěděla, že obžalovaný sahal poškozené [REDAKCE] pod peřinu. Když jej u toho přistihla, ruku rychle vytáhl a říkal, že poškozené nic nedělal. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] však nedokázala tuto událost údajně časově zařadit.
10. Vyslechnuta byla samozřejmě také svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] Ta ovšem nepotvrdila výpověď svědkyně [REDAKCE] Na opakované požadavky soudu, aby se vyjádřila k tomu, že měla vidět, jak obžalovaný sahá poškozené pod peřinu odpovídala velmi neurčitě, vyhýbavě a opakovaně odkazovala na svůj špatný psychický stav. Popřela, že by komukoli sdělila to, že viděla obžalovaného osahávat poškozenou pod peřinou, resp. uvedla, že si nic takového nvybavuje a nepamatuje. Uvedla také, že po množství léků mívala halucinace, které se projevovaly tím, že nevěděla, co je reálné a co se jí pouze zdálo. Zdravotní stav svědkyně potvrdil nejen obžalovaný, ale i svědek [REDAKCE] [REDAKCE] její syn, který též vypověděl, že jeho matka brala velké množství léků a přirovnal ji k „zřetovanému“ jedinci. Jak svědek [REDAKCE] tak svědkyně [REDAKCE] shodně uvedli, že se Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] ptali na to, zda viděla obžalovaného, kterak osahává poškozenou, ta to ale i před nimi popřela.

11. Ostatní vyslechnutí svědci ([REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]) nepodali ve vztahu k samotnému jednání obžalovaného žádné relevantní informace. Obsahem jejich výpovědí byl především jejich názor na věc, případně se vyjadřovali ke vztahu poškozené k obžalovanému či obecně ke vztahům v jejich rodině, a to z vlastního pohledu. Nejedná se tedy o důkazy objektivní povahy, které by mohly jakkoli přispět k vyřešení otázky, zda se stal skutek, popsáný v obžalobě.
12. Z výše uvedených důkazů soud tedy především dovozuje, že výpověď nezletilé poškozené je věrohodná a lze se na údaje v ní podané spolehnout. Pokud jde však o vztah této výpovědi k zjištěnému skutkovému ději, je třeba konstatovat, že jediný, konkrétně prokázaný skutek spočívá v dotecích obžalovaného na přirození poškozené při koupání dne 4. 4. 2015. O tom se konkrétně zmiňuje poškozená jednak před lékaři v rámci prvotního vyšetření, jednak v samotné výpovědi. Je pravdou, že poškozená vypovídala obecně i o dalších případech, kdy na ní měl obžalovaný sahat, demonstrovala dokonce jeho chování na panenkách. Ty však nebyla schopna dostatečně specifikovat. Ani z ostatních svědeckých výpovědí nebyly získány dostatečně konkrétní poznatky o tom, kdy, kde a za jakých okolností mělo docházet k dalším útokům na poškozenou. Výjimkou by se mohla jevit výpověď svědkyně [REDACTED] o sdělení její matky, svědkyně [REDACTED] [REDACTED]. Ta samotná však nepotvrdila, že by kdy vůbec viděla obžalovaného při osahávání poškozené. A s ohledem na její objektivně prokázaný zdravotní stav v inkriminované době vůbec nelze k jejím sdělením přistupovat jako k usvědčujícímu důkazu. Už i proto, že sama poškozená o osahávání pod dekou v době, kdy ležela v posteli, vůbec nehovořila. Přitom soud již nevidí jiné důkazy, které by mohli přispět k dostatečné konkretizaci jednání obžalovaného i v dalších případech. Ve světle opakovaných rozhodnutí Vrchního soudu v Praze tedy pak nezbyvá, než otázku viny či nevinu obžalovaného omezit právě na jednání dne 4. 4. 2015. V tomto duchu nakonec omezil obžalobu i státní zástupce v rámci závěrečné řeči.
13. Zásadní otázkou tedy zůstalo, zda jednání spočívající v sahání na přirození poškozené v době, kdy se koupala, naplňuje znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákoníku, tedy zda obžalovaný zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let. Při hodnocení důkazů je přitom třeba vycházet striktně ze zásady „v pochybnostech ve prospěch obžalovaného“. To znamená, že jakoukoli vážnou a neodstranitelnou pochybnost ve zjištěném skutkovém ději je nutno hodnotit právě ve prospěch obžalovaného. Je nepochybné, že dne 4. 4. 2015 byla poškozená u obžalovaného a ten den se večer koupala. Poškozená uvedla, že při koupeli (již poté, co se sama umyla), přišel do koupelny obžalovaný a sahal jí na přirození. Proti tomu stojí obhajoba obžalovaného, že jí pomáhal s osobní hygienou. V této souvislosti se soud zabýval otázkou, jak vůbec probíhala v inkriminované době osobní hygiena poškozené. Ona sama tvrdí, že se myla sama, to vypovídá i její matka. Naproti tomu obžalovaný uvádí, že se sama umýt neuměla. Svědkyně [REDACTED] [REDACTED] pak uvedla, že pomáhali vnučkám s mytím, někdy je koupala ona, někdy obžalovaný. Faktem je, že poškozené bylo v té době [REDACTED] let, tedy jednalo se o dítě, u které se jistě nelze spolehnout, že osobní hygienu, zejména pak tu intimní, vykoná dobře. Podle názoru soudu nelze tedy spolehlivě uzavřít, že poškozená se vždy a bezvýhradně myla sama a že by případný zásah dospělé osoby do této činnosti byl nezvyklý a nenormální. Pokud poškozená nepopsala jednání obžalovaného podrobněji (a tak se nestalo), pak jediné, co bylo prokázáno je, že se jí obžalovaný dotýkal na přirození v době, kdy se myla. Nelze však mít za prokázané, že se tak nestalo v rámci mytí, ale ze sexuálních pohnutek. I kdyby se poškozená umyla sama (nebo o v tom byla v rámci svých schopností přesvědčena), pak nelze vyloučit (a bylo by to zcela pochopitelné), že obžalovaný se v rámci péče o vnučku jí s hygienou pomoci, resp. jí řádně zajistit sám. Při takto nekonkrétním a velmi obecném popisu jednání obžalovaného ze strany poškozené soud nemůže učinit závěr o vině obžalovaného. Obecně vzato, při opačné úvaze by každý otec, děd a podobně

mohl být obviněn ze sexuálně motivovaného trestného činu, pokud by byl malému dítěti přirození.

14. Aby mohl soud rozhodnout bez pochybností o vině obžalovaného, muselo by být prokázáno naplnění všech zákonných znaků trestného činu, v daném případě zločinu znásilnění, případně trestného činu jiného (pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 trestního zákoníku). V daném případě by muselo být především prokázáno, že obžalovaný uskutečnil s poškozenou pohlavní styk. Pohlavním stykem je jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby, ať stejného či odlišného pohlaví. Jde o široký pojem, který zahrnuje jednání vyvolaná pohlavním pudem, jejichž podstatou je fyzický kontakt s druhou osobou, tj. dotyk, který směřuje k ukojení sexuálního nutkání. Pohlavní styk při tomto základním vymezení zahrnuje širokou škálu činností jako např. soulož (coitus) a jiné pohlavní styky provedené způsobem srovnatelným se souloží, tj. zejména orální pohlavní styk (felaci či cunilinctus), anální pohlavní styk (coitus analis), zasouvání prstů nebo jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí, zejména pokud napodobují pohyby pohlavního údu ve vagíně ženy, event. jiné způsoby srovnatelného použití předmětů sloužících jako náhražky mužských či ženských pohlavních orgánů, ale obecně do pohlavního styku patří i vsunování pohlavního údu muže mezi prsa ženy (coitus inter femora), osahávání genitálií ženy nebo muže, prsou ženy, sání prsních bradavek (sactustupratio), tzv. erotické masáže, které pachatel provádí druhé osobě nebo ona jemu apod. Takto vymezené jednání směřuje k pohlavnímu uspokojení pachatele, ale nezáleží na tom, zda k němu v konkrétním případě skutečně dojde. Pokud však došlo k pohlavnímu styku ve formě soulože nebo jiného pohlavního styku provedenému srovnatelným způsobem se souloží, je třeba takové jednání pachatele posoudit podle § 185 odst. 1, ale i odst. 2 písm. a), neboť v případě soulože nebo jiného pohlavního styku provedeného způsobem srovnatelným se souloží jde o zvlášť přitěžující okolnost podle § 185 odst. 2 písm. a), která je naplněna, pokud byl čin spáchán činem uvedeným v odstavci 1.
15. Jak už bylo řečeno výše, nebylo vůbec prokázáno, že by jednání obžalovaného bylo motivováno něčím jiným, než potřebou pomoci poškozené s osobní hygienou. Nelze tedy hovořit o jednání, směřujícím k sexuálnímu uspokojení. Ani jiné důkazy nenasvědčují tomu, že by poškozená byla vystavena sexuálnímu útoku. Při opakovaných vyšetřeních krátce po události nebyly shledány žádné známky násilí ani na genitáliích, ani jinde na těle. Je pravdou, že matka poškozené, svědkyně ██████████ hovořila o tom, že se poškozená vracela od obžalovaného se zarudnutým genitálem. Nicméně také připustila, že si poškozená v minulosti sama na genitál sahala a „drbala se“. Bez pochybností tedy nelze konstatovat, že případné zarudnutí jí musel způsobit obžalovaný.
16. V podstatě na základě stejné úvahy dospěl soud k závěru, že obžalovaný svým jednáním nenaplnil ani zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu pohlavního zneužití. Za jiný způsob pohlavního zneužití jsou důvodně považovány toliko intenzivnější zásahy do pohlavní sféry poškozených, jež jsou v širším pojetí považovány za pohlavní styk. Za ně jsou považovány např. orální pohlavní styk, ale i ohmatávání prsou nebo pohlavních orgánů, líbání přirození, které směřují k sexuálnímu vzrušení pachatele. Pod pojmem jiným způsobem pohlavně zneužije je třeba rozumět pohlavní zneužití v jiné formě než souloží, a to v podobě takových zásahů do pohlavní sféry osoby mladší patnácti let, jako je např. orální pohlavní styk, ohmatávání pohlavních orgánů, popřípadě i jiné formy ukájení pohlavního pudu na těle této osoby či na žádost pachatele na jeho vlastním těle. Tento jiný způsob pohlavního zneužití přitom nemusí spočívat v natolik intenzivním zásahu do pohlavní sféry poškozeného, jakým je vykonání soulože. Nesprávně jsou však někdy v praxi posuzovány jako trestný čin pohlavního zneužití i jednorázové letmé dotyky přes oděv, jež zřejmě nemohou naplnit uvedený formální znak jiného pohlavního zneužití.

17. Pro úplnost je třeba dodat, že ke konečným úvahám o míře prokázání viny obžalovaného nepřispěly ani okolnosti, za kterých mělo jeho jednání vyjít nalevo. Na jedné straně nutno odmítnout, že by poškozená k výpovědi byla navedena jinou osobou. Tomu by mohly nasvědčovat prokázané problematické vztahy v rodině obžalovaného, vyplývající ze svědeckých výpovědí. Je jasné, že obžalovaný nemá dlouhodobě dobrý vztah se svou dcerou, svědkyní [REDAKCE]. To vyplynulo z její výpovědi. Takový vztah nemá ani se svědkyní [REDAKCE] matkou poškozené, která se rozešla s jeho synem. A právě tyto dvě svědkyně se zasadily o trestní oznámení na obžalovaného. Bylo by tedy nasnadě, že mohly poškozenou motivovat k výpovědi proti obžalovanému. To však vyloučila znalkyně, která zkoumala její věrohodnost a soud nemá důvodu o jejích závěrech pochybovat. Na druhou stranu nelze nevidět, že poškozená nesdělila okolnosti jednání obžalovaného sama, ale až poté, co na ně byla dotázána matkou. Tomu předcházela telefonát a následný rozhovor se svědkyní [REDAKCE]. V něm svědkyně probírali již konkrétní sdělení svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE] ohledně osahávání poškozené. Nelze tedy zcela vyloučit, že poškozená znala obsah těchto rozhovorů a to mohlo její následné výpovědi ovlivnit. V této souvislosti je třeba znovu připomenout, že u lékaře sdělovala jiné informace, než následně ve své svědecké výpovědi.
18. Závěrem tedy soud konstatuje, že zásada zjištění skutkového stavu věci bez důvodných pochybností vyžaduje, aby soud opřel své rozhodnutí o vině a trestu o jednoznačně zjištěná a bezpečně prokázaná fakta, nikoli o pouhou pravděpodobnost. Tam, kde nelze bezpečně určit, která z variant skutkového řešení odpovídá skutečnosti, volí soud tu, která je pro obviněného příznivější. Základním předpokladem trestní odpovědnosti je bezpečné zjištění příčinného působení jednání obviněného na trestním zákonem chráněné společenské vztahy a toho, zda toto jednání nese všechny znaky zavinění ve smyslu § 15 nebo § 16 trestního zákoníku. V daném případě bylo provedeno rozsáhlé dokazování, které však nedalo jednoznačnou a pochybností prostou odpověď na to, zda se obžalovaný dopustil vůči poškozené jednání, které by naplňovalo zákonné znaky některé z trestných činů. Znovu je třeba zdůraznit, že z výpovědi poškozené vyplývaly poznatky o tom, že se vůči ní obžalovaný dopustil i jiného jednání, než toho dne 4. 4. 2015. Pokud by bylo možno zjistit spolehlivě konkrétní skutkový děj i o těchto jednáních, které se měly odehrávat mimo koupelnu, mimo osobní hygienu, za okolností, kdy by nebylo možno vysvětlit jednání obžalovaného jinak než sexuální motivací, pak by hodnocení důkazů mohlo být odlišné. Ze shora uvedených důvodů se však soud musel omezit pouze na jednání ze dne 4. 4. 2015 a to není trestným činem.
19. Protože bylo rozhodnuto o zproštění obžalovaného obžaloby, byla poškozená odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení občanskoprávní. V takovém případě je totiž takové rozhodnutí obligatorní.

Poučení

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve

prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyzoomění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Plzeň dne 27. srpna 2019

Mgr. Tomáš Bouček, v.r.
předseda senátu
Krajského soudu v Plzni